

РЕШЕНИЕ

№ 4528

гр. София, 05.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов
Мария Попова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1485** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на дирекция „Инспекция по труда” – С. срещу решение от 20.11.2012 г. по н.а.х.д. № 9639/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно, като постановено при нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Поддържа, че неправилно СРС е приел наличието на друг състав на извършено административно нарушение. Иска отмяната на решението и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено НП № 22-2202250 от 01.12.2010 г.

Ответната страна – [фирма], не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София град, XIII касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

С обжалваното решение Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 22-2202250 от 01.12.2010 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда” – С., с което на [фирма] в качеството му на работодател на основание чл.414, ал. 1 от Кодекса на труда му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 3000 лева.

Съдът е приел, че административнонаказващият орган е приложил неправилно материалния закон, като описаното в АУАН и в НП деяние покрива белезите на нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, а не на чл. 61, ал. 1 от КТ.

Настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК при осъществяване на касационен контрол по отношение на решенията на районните съдилища по ЗАНН касационната инстанция следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон. Не са налице основания, обуславящи недопустимост и нищожност на обжалваното решение.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

Фактите по делото се подкрепят от събраните доказателства. Съгласно АУАН и НП [фирма] в качеството си на работодател е осъществило състава на нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ, като не е сключил трудов договор с работника И. Н. Й. преди постъпването му на работа на 16.11.2009 г.

По категоричен начин се установява и не е спорно между страните, че има изготвен писмен договор № 24 от 12.11.2009 г., който е подписан само от работодателя. Уведомление за сключен трудов договор е изпратено от работодателя до ТД на НАП С. в срока и по реда на чл. 62, ал. 3 – ал. 5 от КТ. При проверката, извършена от служителите на Д. – С. е констатирано, че за м.11.2009 г. на лицето И. Н. Й. е начислено и заплатено по банков път трудово възнаграждение.

При наличието на тези факти касационната инстанция намира за доказано административното нарушение по чл.61, ал. 1 от КТ. От обективна страна, за да е осъществен състава на нарушение по чл. 61, ал.1 от КТ, е необходимо установяване на факта, че работодателят не е сключил трудов договор с наетото лице, преди то да постъпи на работа. По делото са събрани доказателства, че между [фирма] и И. Н. Й. е възникнало валидно трудово правоотношение, но между страните не е сключен трудов договор преди постъпването на работа от работника. Необоснован е изводът на СРС, че описаните факти сочат на друго нарушение – това по чл. 63, ал. 2 от КТ. Нарушението по чл. 61, ал. 1 от КТ се осъществява, когато работодателят не е сключил трудов договор с наетото лице, а нарушението по чл. 63, ал. 2 от КТ се изразява в допускане до работа на съответното лице. Освен това съставът на нарушение по чл.63, ал. 2 от КТ изисква работодателят да е допуснал до работа работника, преди да му предостави екземпляр от трудов договор и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ, заверено в ТД на НАП. В процесния случай трудов договор между работодателя и работника не е сключен, поради което за касатора не е възникнало задължение да подава уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ до ТД на НАП С..

Съобразно изложеното при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като

описаното административно нарушение по чл. 61, ал. 1 от КТ е извършено от ответника по касация. Съдът намира, че наложеното наказание – „имуществена санкция” в размер на 3000 лева е несъразмерно тежко с оглед особеностите на констатираното административно нарушение, като следва да се приложи привилегиования състав на чл. 415в, ал.1 от КТ(в редакцията си, преди изм. ДВ бр. 7/2012 г.). Съгласно цитираната разпоредба (в действащата към датата на извършване на нарушението редакция ДВ, бр.58/2010 г., в сила от 30.07.2010 г.) за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. В цитираната норма няма ограничение за прилагането ѝ спрямо различните състави на нарушения по КТ, като единственото ограничение е във връзка със съставите на нарушения, описани в чл.415в, ал. 2 от КТ, но посочената норма е въведена с ДВ, бр. 7/2012 г. и се явява неприложима към датата на извършване на процесното нарушение.

В процесния случай предпоставките, предвидени в чл.415в, ал.1 от КТ са налице, а именно: нарушението може да бъде отстранено и не са настъпили вредни последици за работника. Следователно процесното НП следва да бъде изменено в частта на наложената на [фирма] имуществена санкция от 3000 лева на 100 лева съобразно чл. 415в, ал. 1 от КТ.

Водим от горното, Административен съд София град, XIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 20.11.2012 г. по н.а.х.д. № 9639/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16 състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22-2202250 от 01.12.2010 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда” – С., с което на [фирма] в качеството му на работодател на основание чл.414, ал. 1 от Кодекса на труда му е наложено административно наказание – „имуществена санкция” в размер на 3000 лева, в частта на размера на наложената санкция, като на основание чл. 415в, ал.1 от КТ определя имуществена санкция в размер на 100 лева.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.